

İSTANBUL GEZGİNLERİ

Aksiyon 26 / 25.08.2013

ADALAR - 2

Büyükada

İçindekiler

Adalar	3
Büyükkada.....	7
Büyükkada Vapur İskelesi	8
Panayia Kilisesi	8
Ayios Demetrios Kilisesi	9
Hased Le Avraam Sinagogu	9
Hamidiye Camii	9
Vatikan Büyükelçiliği	9
Saint Pacifico Latin Katolik Kilisesi.....	10
Splendid Palas	10
Anadolu Kulübü.....	10
Surp Asdvadzadzin Verapohum Ermeni Kilisesi	11
Hristos Manastırı.....	11
Rum Yetimhanesi	11
Aya Yorgi Manastırı	12
Ayios Nikolaos Manastırı.....	12
Con Paşa Köşkü	12
Gözlü Ev.....	13
Hükümet Binası	13
Reşat Nuri Güntekin Evi	13
Notlar	14
Harita	15

Adalar

İstanbul Adaları ya da yabancıların deyişiiyle Prens Adaları (Aslına bakarsanız tam doğrusu Prensler Adaları -Les îles des Princes-) tarih boyunca İstanbul'un yanı başında öyle çok da önemsenmeyen bir arka bahçe gibi durmuş öylece. Zaman zaman birileri süpürse de arka bahçeyi sonra yine unutulmuş zamanın şartları gereği.

İstanbul Adaları dokuz ada, iki kayalıktan oluşan bir takım adalar topluluğudur. Bu adaları büyüklük sıralarına göre sırlamak gerekirse:

- 1- Büyükada (Eski adı Prinkipo, en yüksek tepesi 203 metrelik Yüce Tepe ya da Aya Yorgi Tepesi.)
- 2- Heybeliada (Eki adı Demonisos ve Halki, en yüksek tepesi 136 metrelik Değirmen Tepesi.)
- 3- Burgazadası (Eski adı Antigoni, en yüksek tepesi 170 metrelik Bayrak ya da Hristos Tepesi.)
- 4- Kınalıada (Eski adı Proti, en yüksek tepesi 115 metrelik Çınar Tepesi.)
- 5- Sedefadası (Eski adı Terebintos, en yüksek yeri 55 metre.)
- 6- Yassıada (Eski adı Plati, en yüksek yeri 46 metre.)
- 7- Sivriada (Eski adı Ohia, en yüksek yeri 90 metre.)
- 8- Kaşık Adası (Eski adı Pita, en yüksek yeri 13 metre.)
- 9- Tavşan Adası (Eski adı Neandros, en yüksek yeri 40 metre.)
- 10- Voronos Feneri Kayalığı
- 11- Batmaz Feneri Kayalığı

Adalar'ın toprak rengi barındırdıkları maden yatakları nedeni ile kıvıla çalar. Bu yüzden zaman zaman Kızıl Adalar olarak da adlandırılmışlardır. Büyük Ada'da demir yatakları, Heybeliada'da bakır ve demirle karılık bakır yatakları vardır. Ayrıca Adalar'da taş ocakları da bulunmaktadır. Adalar tarih boyunca her zaman bu kadar yeşil değillerdi. Elbette bir bitki örtüsü vardı ama zamanla çeşitli nedenlerle yıpranan bu bitki örtüsünün yerini şu an Adalar'a hakim

olan bitki örtüsü son 120 senede almıştır.

Adalar'ın özellikle yabancılar tarafından Prens Adaları olarak anıldığını söylemiştik. Bunun nedeni elbette prenlere yakışan güzellikte olan bir yer olması değil; özellikle Bizans döneminde bu Adalar'ın bir sürgün yeri olmasının ve buraya komutanların, patriklerin, prenlere ve hatta imparatorların sürgün edilmesidir. Mesela ikona kırıcı imparator VI. Konstantin; VI. Konstantin babası IV. Leo Hazar tarafından henüz 5 yaşındayken tahta ortak edilmiştir, 10 yaşına geldiğinde ise babasının vefatı üzerine 780 senesinde tahta geçer. Henüz ülkeyi yönetebilecek yaşta olmadığı için annesi Eirene taht naibi olur. Ancak Eirene ne kocası IV. Leo ne de oğlu VI. Konstantin gibi ikona kırıcı değildir. Aksine koyu bir ikona savunucusudur. Oğlu büyüyüp tahtı devraldığına hem taht naipliğini kaybettiği için hem de ikona kırıcı bir imparator tahta geçtiği için taht kendisinin geçmesini düşünerek ve bir takım oyunlar oynayarak oğlunu tahtan indirir. Hem oğlunun hem de torunun gözlerine mil çektirerek onları Büyükada'da kendi yaptırdığı Kadınlar Manastırı'na kapatır. Gün gelir devran döner Eirene'de rakiplerince alt edilerek aynı manastıra kapatılır. Adalar'ın meşhur misafirlerinden birisi de Romanos Diogenes'tir. 1071 tarihinde Malazgirt'te yenilen Romanos Diogenes daha dönüş yolundayken rakipleri tahtı ele geçirirler ve kendisini yolda yakalayıp hapsederler. Başkente geldiğinde de gözlerine mil çekilir ve Kınalıada'daki kendi yaptırdığı Hristos (Metamorfosis) Manastırı'na kapatılır. Adalar'a Prens Adaları denmesinin bir nedeni olarak da II. İustinos'un Büyükada'da yaptırdığı Saray ve Manastır (Bu saray ve manastırın kalıntıları üzerine az önce bahsettiğimiz Kadınlar Manastırı kurulmuştur daha sonra.) gösterilse de az önce ilk neden daha gerçekçi görünmektedir.

Adalar sadece Bizans döneminde değil öncesinde yerleşim merkezleriydi. Mesela Bizans döneminde yapılan kiliselerin ve manastırların büyük bir bölümünün buralarda daha önceden yapılmış Roma tapınakları üzerine yapıldığı bilinmektedir.

Burgazadası eski ismi olan Antigonî'yi Büyük İskender'in komutanlarından Antigonî'den almaktadır, İtalya'nın Sicilya Adası'ndaki Apollon Heykeli'nin Heybeliada'dan çıkarılan bakırlarla yapıldığı söylenmektedir. Adalar'daki yerleşimler de surlar içerisinde küçük balıkçık köyleri şeklindedir. Surların dışında da tarlalar ve bahçeler bulunmaktadır. Adalar'daki yerleşimlerin bu dönemde çok fazla gelişmemesinin nedenleri hem ulaşım zorlukları hem tatlı su sıkıntısı hem de korsanların uğrak yeri olmaları olarak sıralanabilir. Yangınlardan, korsan baskınlarından dolayı yerleşimlerin zaman zaman yer değiştirdiği görülmektedir. Adalar şehirden uzak ve ulaşımı zor oldukları için de keşişlerin en çok rağbet gösterdikleri yerler olmuşlardır. Hemen hemen bütün İstanbul Adaları'nda manastırlar bulunmaktaydı ve bu manastırlarda inzivaya çekilmiş keşişlerle doluydu. Bu nedenle Adalar'a Papaz Adaları da denilirdi.

Adalar'daki Bizans hakimiyeti 1453 senesinde İstanbul'un Osmanlılar tarafından fethedilmesinden 42 önce son bulur. Büyükkada haricindeki Adalar direniş göstermeden teslim olurlar, Büyükkada'da biraz direnmesine rağmen kısa sürede orası da alınır. Fetihden sonra Adalar bir süre canlılığını yitirse de zamanla Adalar'ı terk eden keşişler tekrar Adalar'a dönerler. Her ne kadar Adalar'daki hayat kısa sürede eski halini alsa da yine de hala sadece bir kaç ufak balıkçık köyünden ibaret idi. 16. yy'da Büyükkada'da Prinkipo ve Kariye olmak üzere iki köy, Kınalıada'da bir köy, Heybeliada'da manastırların uzantıları gibi görünen köycükler olduğu bilinmektedir. 18.yy'ın sonlarına kadar da bu yerleşimlerin yeri sürekli değişmeye devam etmiştir.

Adalar halkı 19.yy'a kadar Rum ağırlıklıdır. Bu dönemde Karadeniz ve Ege'den getirilen Türkler de yerleştirilmeye başlanır Adalar'a, ayrıca İstanbul'daki salgınlardan kaçan varlıklı aileler de buralarda evler satınalana başlarlar. Ancak yine de Büyükkada ve Heybeliada'da Rum nüfusu yoğunluktadır. Burgazadası Musevi, Kınalıada ise Ermeni nüfusa ev sahipliği yapar. 19. yy'ın ortalarında Adalar'a düzenli vapur seferlerinin başlaması ile birlikte Adalar'ın talihi açılır, hiç olmadıkları

kadar hareketlenirler. Her bir ada sayfiye mekanı haline gelir, gazinolar açılır tam da bu dönemde, 1850 senesinde Heybeliada'da Bahriye Mektebi'nin açılması gelişmeye biraz daha ivme kazandırır. Ancak I. Dünya Savaşı ile birlikte Adalar'da yaşayan gayrimüslim halkla, Türkler arasında bir rahatsızlık baş göstermeye başlar. Hatta Bahriye Mektebi, öğrencilerin yerleştirilmesi için Heybeliada'daki Ruhban Okulu'na, Elen Ticaret Okulu'na ve Rum Kız Yetimhanesi'ne el koyar. Adalar tekrar bir durgunluk sürecine girmiştir. 1917 yılında gerçekleşen Rus Devrimi'nden sonra Rusya'dan kaçan Beyaz Ruslar Adalar'daki evlere ve manastırlara yerleştirilirler. Cumhuriyet'in ilanından sonra İstanbul mübadele dışında bırakılmış olmasına rağmen buradaki Rum nüfus Adalar'ı neredeyse tamamen fark eder. Aynı dönemde başta Atatürk ve CHP'nin önde gelenleri Adalar'da vakit geçirmeye başlarlar. Atatürk 1928'den itibaren her yaz Büyükkada'daki Büyük Kulüp'e gelip burada dinlenmeye başlar. İsmet İnönü rahatsızlandığı bir dönem Heybeliada'dan ev alır ve zamanını burada geçirir. Zamanla Adalar'daki yeniden canlanmaya başlar, buradaki eğlence hayatının canlanmasında 1917'de Rusya'dan gelen Beyaz Ruslar'ın da etkisi olur. Ruslarla ilgili bir not da Ekim Devrimi'nin liderlerinden Troçki'nin Stalin'e ihanet ettiği iddiasıyla Rusya'dan kovulduktan sonra Atatürk'ün daveti ile Türkiye'ye gelerek Büyükkada'da dört sene geçirmesi ve bu dönemde hatırlarını yazmasıdır.

İstanbul Adaları'ndan Büyükkada, Heybeliada, Burgazadası ve Sedefadası yerleşime açık iken Yassıada İstanbul Üniversitesi tarafından Su Ürünleri Fakültesi olarak kullanılırken 1995'de Üniversite'nin buradan ayrılmasından sonra boş kalmıştır. Kaşıkadası özel mülktür, Tavşan Adası ise tamamen boştur yerleşime açık değildir. Voronos ve Batmaz kayalıkları da deniz feneri olarak kullanılmaktadır.

Büyükada

Tarihi ilk çağlara kadar uzanan Büyükada'nın Bizans öncesi dönemlerine ait çok fazla bilgi bulunmamaktadır. Hem Bizans hem de Osmanlı döneminde meskun olduğu bilinen Büyükada, Bizans zamanında manastırlar ve esirler için sürgün yeri olarak kullanılmıştır. Genellikle saraya yakın kişilerin, kimi zaman prenslerin, imparatoriçelerin ve hatta imparatorların sürgün edildikleri yer olduğu için adaya Prinkipo yani Prens Adası denilmiştir. Adanın bilinen ilk esirleri I. Konstantin'in karşı olduğu Aryani mezhebine mensup Ermeni psikoposu I. Narses ve mahiyetindeki kişilerdir.

Büyükada Adalar ilçesinin merkezidir. Yüzölçümü 5,4 kilometre karedir ve kuzeyi ile güneyi arasındaki mesafe 5200 metredir. Maden ve Nizam olmak üzere iki mahalleden oluşmaktadır.

Büyükada'nın Prinkipo adını neden aldığına dair bir teoride II. Iustinus'un adanın doğu sahilinde 576 yılında yaptırdığı sarayın adaya bu ismin verildiğine neden olduğu yönündedir. Aynı yörede daha sonra İmparatoriçe Eirene kadınların özellikle de sürgün kadınların kalabilmesi için bir de manastır yaptırır. Bu manastırın adı da işlevinden dolayı Kadınlar Masanstırı olarak kalmıştır. Zaman içerisinde baskınlar, istilalar, depremler ve yangınlardan dolayı bu yapılardan hiç eser kalmamıştır.

Adalar, İstanbul'un fethinden biraz daha önce Kaptan-ı Derya Baltacıoğlu Süleyman Bey tarafından fethedilmiştir. Büyükada'nın fethi (17 Nisan 1453) diğer adalara göre biraz daha zor olmuştur. Bunun nedeni büyükçe ve sağlam bir kalesinin olmasıdır. Ancak bu kalenin Kadınlar Manastır'ını içerisine alan ve adanın doğusunda kalan kale mi yoksa kalıntıları 1880 yılına kadar görünür durumda olan ve adanın kuzeyinde Prinkipo köyünü çevreleyen kale mi olduğu bilinmemektedir.

Adanın fethinden sonra, mevcut halkın adayı boşaltması sonucunda ada yüz yıl kadar kısmen boş kaldıysa da sonradan Prinkipo ve Karia

köylerinde yerleşim tekrar canlanmaya başlar. Ancak ada hayatının canlanması 1846 yılında adaya düzenli vapur seferlerin yapılması ile başlar. Bu tarihten sonra yerleşik Rum nüfusunun ve yazlık olarak kullanan azınlık burjuvazisinin yanı sıra Türk burjuvazisi de adaya yerleşmeye başlar. Özellikle 1908 sonrasında Abdülhamit'in yakın çevresinin Büyükada'da yerleşime zorlanmaları, bu kesimin burada köşkler, konaklar ve yalılar yaptırmaları Büyükada'ya yeni bir canlılık ve hava kazandırmıştır. 1920 sonrası Rusya'da yaşanan devrimden kaçan Beyaz Rusların Büyükada'ya yerleştirilmeleri adanın plaj, gazino ve eğlence hayatını iyiden iyiye canlandırmıştır. Büyükada 1929 senesinde bir süre Stalin tarafından sürgün edilen Troçki'ye de ev sahipliği yapmıştır. Günümüzde halen sayfiye yeri olarak kullanılan ada özellikle yaz aylarında dolup taşmaktadır.

Büyükada Vapur İskelesi

Büyükada'nın mevcut iskelesinden önce 1899 yılında açılan bir ahşap iskele bulunmaktaydı. Bu ahşap iskele yetersiz kalınca ve bir yandan da yıpranınca yerine projesi Mimar Mihran Azaryan'a ait bugünkü iskelenin yapımına 1914 senesinde başlanır, 1915 senesinde tamamlanan iskele 1918-1923 yılları arasında gazino, 1923-1950 yılları arasında CHP Adalar İlçe Merkezi, 1950-1951 yılları arasında da adanın ilk kışlık sineması olarak kullanılmıştır. İskele 1999-2001 yılları arasında restore edilerek bugün görünen halini almıştır.

Panayia Kilisesi

Bir kapısı Arabacılar Maydanı'na baktığı için Arabacılar Kilisesi olarak da bilinen kilise 19. yy yapısıdır. Meryem Ana'ya ithaf edilmiştir. Yortusu Meryem Ana'nın öldüğü gün olan 15 Ağustos tarihidir. Panayia (azizlerin, azizelerin azizesi) Meryem Ana'ya Ortodokslarca verilen lakaptır. Kilisenin geçmişi Bizans dönemine kadar uzanmaktadır.

Ayios Demetrios Kilisesi

İstanbul Adaları'nın metropolitik katedralidir. Adaların koruyucusu Ayios Demetrios'a adanmıştır. 1856 yılında ibadete açılmıştır. Plan ve de iç mimari olarak Fener Rum Patrikhanesi'nin Ayios Yeorgios Kilisesi'ne benzer. Orta nef kiliseye adını veren Aziz'e, diğer iki nef de Ayios Pandlemios'a ve Profiti İlias'a (İlyas Peygamber) ithaf edilmiştir. Kagir binanın mimarı Fistiki (Fistikos) Kalfa'dır.

Hased Le Avraam Sinagogu

Büyükkada'daki Yahudi cemaatinin ibadet ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir sinagog olmadığı için nüfusu günbegün artan cemaat bir sinagog yaptırmaya karar verir. Avram Fresko isimli bir Yahudi'nin arsasını bağışladığı yere önce dört direk arasına gerilen brandalarla bir sinagog yapılır. Bir kaç sene içerisinde de kagir bina tamamlanarak 1904 senesinde ibadete açılır. Sinagog'a 'Avram'ın iyiliği' anlamına gelen 'Hased Le Avraam' adı verilir. Yapılan bu ilk kagir bina yetersiz gelmeye başlayınca 1921 senesinde yıkılarak yerine yenisi yapılır.

Hamidiye Camii

Sultan II. Abdülhamit zamanında 1883 yılında yapımına başlanan caminin inşaatı 1885 yılında tamamlanmıştır. İki katlı olan caminin ilk katı ilk yıllarda sıbyan mekebi olarak kullanılmıştır. Yeni yapıldığı yıllarda depremde hasar görmüş ancak yeniden onarılmıştır. Daha sonra 1960 senesinde ufak tefek onarımlardan geçmiş, 1999-2001 yılları arasında detaylı bir restorasyon yapılmıştır. 2005-2010 yılları arasında da caminin çevre düzenlemesi yapılmıştır.

Vatikan Büyükelçiliği

Bartolomeo Lustiniani tarafından yaptırılan köşk, 1908 senesinde Bayan Lusiniani tarafından papa vekillerine yazlık konuk sağlamak

amacıyla Vatikan'a hediye edilmiştir. Vatikan Büyükelçiliği olarak kullanılmaktadır.

Saint Pacifico Latin Katolik Kilisesi

Adanın İtalyan sakinlerinden banker Ignazio Corpi ve eşi Sofia Corpi'nin bağışları ile yapılmıştır. Yapımı için 1862 tarihinde izin alınmıştır, tam tarihi bilinmemekle birlikte 1865-1885 yılları arasında ibadete açılmıştır. İtalyan aziz Pacifico'ya ithaf edilmiştir.

Splendid Palas

Adanın en büyük ve en eski otelidir. 1908 senesinde Sakızlı Kazım Paşa tarafından Kaludi Kalfa'ya otel olarak yaptırılmıştır. Otelin hemen arkasında bulunan bugün İdeal Pansiyon olan bina da Kazım Paşa tarafından konut olarak yaptırılmıştır.

ISPLANDIT PALAS
OTEL VE LOKANTASI
BÜTÜN ODALARDA AKARSU VE TELEFON
— BANYOLU ODALAR — AMERİKAN BAR
— DENİZ BANYOSU — TENİS — HUSUSİ
REJİM YEMEKLERİ — MÜKEMMEL SERVİS
B Ü Y Ü K A D A
Telefon : 56' dan 19, 22, 66

Anadolu Kulübü

1906 yılında İngiliz avukat Leon Pearce tarafından Büyükada Yat kulübü (Prinkipo Yacht Club Company Ltd.) olarak kurulan kulüp, 1923 yılında Büyükada Yat Kulübü Osmanlı Anonim Şirketi adını alır. Kısa süre sonra Cumhuriyet'in kurulması ile birlikte ismindeki Osmanlı yerine Türk'e bırakır. Kulüp, 1937 yılında Emlak ve Eytam Bankası'na borcunu ödeyemeyince iflas eder ve iflas edince Atatürk'ün isteği üzerine, 1926'da milletvekilleri için Ankara'da kurulan Anadolu Kulübü tarafından satın alınarak kulübün yazlık sosyal tesisleri olarak faaliyet göstermeye başlamıştır. Kulüp bünyesinde Yat Kulübü için yaptırılan bina, Kastelli ailesine ait ikiz

köşkler, sarı bina olarak bilinen bina ile Turgut Cansever ve Abdurrahman Hancı tarafından 1950-52 yıllarında tasarlanan ve 1951-57 yıllarında yapılan , 'yeni bina' olarak bilinen yapılar bulunmaktadır.

Surp Asdvadzadzin Verapohum Ermeni Kilisesi

Katolik Ermeni cemaatinin önde gelen zenginlerinden Andon Apelyan tarafından yaptırılmıştır. Mimarı Andon Tülbençiyandır. 1858 tarihinde ibadete açılır. Kilisenin açılmasından bir sene sonra 1859 tarihinde vefat eden Andan Apelyan vasiyeti üzerine kilisenin içine gömülmüştür. Kilisenin çan kulesi 1895 tarihlidir.

Hristos Manastırı

Hristos (İsa) Tepesi'nde bulunan manastırın yerinde Bizans zamanında da bir manastır olduğu düşünülmektedir. Herhangi bir kanıt olmamasına rağmen bu görüşe Mihail Komnenos zamanından kalan bir kayıt neden olmaktadır. Bugünkü kilise 1597 yılında iki keşişin yardımı ile Patrik Pigas tarafından yaptırılmıştır. Kilise 1869 tarihinde esaslı bir onarımdan geçirilmiştir.

Rum Yetimhanesi

Hristos Tepesi'nde 1898-1899 yılları arasında Fransız bir şirket tarafından otel olarak yaptırılmıştır. Mimarı Alexandre Vallaury'dir. Açılması planlanan otelin adı Prinkipo Palas olarak düşünülmüştü. Ancak Abdülhamit yönetiminden izin alınamadığı için otel hiç bir zaman çalışmaya başlamamıştır. Bunun üzerine dönemim patriği III. Yoakim'in yönlendirmesi ile Eleni Zarifi adlı bir Rum kadın tarafından satın alınan (3700 altın) binaya Yedikule Balıklı Rum Hastanesi'nde faaliyet gösteren yetimhane taşınmıştır (1902). I. Dünya Savaşı yıllarında Kuleli Askeri Okulu'nun yerleştiği binaya işgal yılları sırasında Rus göçmenler yerleştirilmiştir. 1960 senesinde yetimhanenin Heybeliada'ya taşınmasından dolayı bina işlevsiz

kalmış ve o günden beri de metruk bir vaziyette durmaktadır. Sadece yetimhane olarak kullanılmak üzere Bayan Zarifi tarafından Fener Patrihaknesi'ne bina bugün hala Patrikhane'nin kontrolü altındadır.

Aya Yorgi Manastırı

Halk arasında Aya Yorgi olarak bilinen Agios Georgios Manastırı adını, MS. III. yy'da yaşamış ve hristiyan inancından ötürü paganlar tarafından öldürülen Kapadokyalı Aziz Georgios'tan almıştır. İstanbul Adaları'nın en büyüğünün en yüksek tepesinde yer almaktadır. Kilisenin köklerinin Bizans dönemine uzandığı bilinmektedir. Daha önce burada bulunan kilise ve manastır Latin istilası sırasında yıkılmıştır. Yaygın efsaneye göre kilisenin rahipleri bu yıkım sırasında içinde günümüz itibarı ile 1500 yıllık olan bir ikonanın da bulunduğu kutsal eserleri toprağa gömmüşlerdir. Daha sonra IV. Murat zamanında bir çobanın gördüğü rüya sonucu bulunduğu bu eserlerden dolayı 1625 senesinde burada tekrar bir kilise yapılmasına izin verildiğine inanılır ancak Fener Patrikhanesi'ndeki bir fermana göre kilise 1751 senesinde tekrar yapılmıştır. Zamanla yıpranan kilise son olarak 1901 izinle yeniden yapılmaya başlanmış ve 1906 senesinde de tamamlanarak ibadete açılmıştır. Yortu günleri 23 Nisan ve 24 Eylül'dür.

Ayios Nikolaos Manastırı

Orjinal adı "Ayiou Nikolau" olan kilisenin bulunduğu yerdeki ilk manastırın, Bizans döneminde yapıldığı söylenir. Bugünkü kilise 1868 yılında, Heybeliada'daki Aya Triada Ruhban Okulu'ndan artan malzeme ile yapılmıştır.

Con Paşa Köşkü

Çankaya Caddesi üzerinde bulunan bu köşk Osmanlı önde gelenlerinden Con Paşa ismi ile tanınan Trasiolos Yannaros tarafından 1880 yılında yaptırılmıştır. Mimarı Ahileus Poličiş'tir.

Köşk Büyükkada'nın en tanınmış köşklerinden olup , I. Dünya Savaşı sırasında Milli Emlak'e geçmiş daha sonra çeşitli kişiler arasında el değiştirmiştir. Günümüzde Borovalı ailesinin yazlık konutudur.

Gözlü Ev

Zarif bir mimariye sahip olan köşk, Yogi Sapuncakis tarafından Atina Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Fotiadis'e inşa ettirilmiştir ve kalfası da Simota'dır. Binanın dış kapıları üzerinde demir dökümden yapılmış on altı arı vardır. Ayrıca dış cephede ışıklar saçan bir göz motifi bulunmaktadır. Yolla olan bağlantısı eğimden dolayı köprü ile sağlanmaktadır. Bu nedenlerden dolayı eve 'gözlü ev', 'arılı ev' ve 'köprülü ev' gibi isimler verilmiştir. Binanın girişinde taşıyıcı nitelikte ikisi yuvarlak, ikisi dikdörtgen kesitli dört sütundan başka; alt katta da üst balkonu taşıyan dikdörtgen kesitli dört sütun bulunmaktadır.

Hükümet Binası

Yapıyı, John Hacopulos yaptırmıştır. 1984 depreminden sonra yapılan tadilatlarla yapının çehresi değişmiş ve "Hotel Emperiyal" ismini alarak çalışmaya başlamıştır; günümüzde ise "Adalar Kaymakamlık Binası" olarak kullanılmaktadır.

Reşat Nuri Güntekin Evi

Yalının yaptıranı bilinmemekte olup; 20 Nisan 1937'de ünlü yazar Reşad Nuri Güntekin tarafından satın alınmıştır. Reşad Nuri'yi bu evinde sık sık ziyaret edenler arasında teyzesinin oğlu Ruşen Eşref Ünaydın, maarif vekili Hasan Ali Yücel ve bir çok fikir sanat ve devlet adamı bulunmaktaydı.

Notlar

www.istanbulgezginleri.com

 /IstanbulGezginleri

 /gezginist